

לא חמל והכין מות לאוריה התמים.

זקן וכסיל על נשי זרים תמיד עוגב —

בן דבר במלכו הכורם אל היוגב.

— "הלא רק בפעם ההיא מנתיב צדק נטה?"

— לא כן! עריץ זה לא שכב בלתי חטא;

בן ישי ממיו לאיש לא עשה טובה —

בן דברה אשת חרש אל שכנתה הקרובה.

— "הן בשאול יד לא שלח!" ענה סוחר במכולת.

— "לא כן! הוא ארב לו, ולא המית — מבלי יכולת."

— "הן גבול ישראל הרחיב, הפה ארם ומואב!"

— "זאת לא פעל הוא, כי אם שר-צבא יואב."

"גם כבוד לא ידע — אמר עבד לאמה;

בחוצות כרפר לאחד הריקים דמה.

הראיתם איך נס, שבע חרפה, חיש מהרה?

השמעתם מה אמר לו שמעי בן גרא?

איש דמים כנהו — והוא חרק שן, אלם! —

בן יאבדו אויבי אל; יש נקם ושלם!"

פה דברה ירושלים בדוד בעת צרה

ביום נפלו והוא אומלל ונפשו מאד מרה.

*
*

מבאר שבע עד דן — שאון הולך ורב:

נהרג אבשלום, המלך דוד שב!

פה אחד כל העם בשדות בכרמים,

בהיכלי שן, במלונה: "אין בדוד צדיק תמים!"

קול מושך בעגלה וקול דיגים בסירות:

"אין כמוהו חסיד, נדיב לב, נעים ומירות;

כאבשלום בן יאבד כל בן סורר ומורה,

בן יפול ולא יקום כל אשר שוחה כורה."

ירושלים צהלה ושמחה לובשת מחלצות:

אין כמלפנו גבור כובש ארצות,

לפניו יכרעו עמים, מלכי תרשיש ואיים,

אין כמוהו חונן דל, דן בצדק עניים,

איש טוב, חכם לב הוא, רב חסד וענו,

אשרי עבדיו והאנשים העומדים לפניו!"

*
*

כאלה שמע הנביא זער שם זער שם

ויכתוב בספר: אכן חציר העם.